

skellige Retninger inden for de litterære og kunstneriske Bestræbelser, og det have vi vel Lov til at tale om, maa sige, at ingen af disse Retninger blive forfordelte. Man kan ikke paastaa, at Ministeren i sit Udvalg skulde have taget en ensidig Stilling til de forskellige Forfattere, Kunstnere eller Videnskabsmænd, og netop dette bevirker, at det bliver dobbelt vanskeligt i det hele taget at pille nogen ud. Selvfølgelig er det saaledes i Finansudvalget, som det er inden for Rigsdagen og vel ogsaa inden for Befolkningen i sin Almindelighed, at der kan være forskellige Meninger om de forskellige Forfatteres Betydning for Samfundet, og at det derfor let gaar saaledes, at naar nogle ville have en ud, ville andre have en anden ud. Derfor vil Finansudvalget, og jeg tror ogsaa Tinget, sætte overordentlig Pris paa, om Ministeren i sine Forslag kunde holde sig inden for den samlede Sum, som vi nu ere komne op paa, og helst føre den lidt nedad, selv om det kun maatte være med 100 Kr.

Under Nr. 72 er der foreslaaet at yde en Understøttelse af 700 Kr. til et nyt fysisk Tidsskrift. Jeg skal ikke begrunde det udover, hvad der staar iselve Betænkningen. Nr. 73 og 74 angaa Varmeapparater ved Charlottenborg. Dem er der heller ingen Grund til at opholde sig ved. Saa er der Nr. 75 og 76. Det sidste er en Nedsættelse angaaende Frederiks Hospital og Fødsels- og Plejestiftelsen. Heller ikke dem finder jeg Anledning til at omtale ud over det, som staar i selve Betænkningen.

Jeg er dermed færdig med de Ændringsforslag, som ere paa selve § 21, 1ste Afsnit, og jeg gaar derfor over til de særlige Fonds. De begynde med Ændringsforslag Nr. 77 under Universitetet. Ændringsforslagene Nr. 77—81 vedrøre alle Universitetet. De ere hver for sig meget udførlig begrundede i Bilagene, og de 4 af disse 5 Ændringsforslag staa mere eller mindre i direkte Forbindelse med Lægevidenskaben. Lægevidenskaben — kunde jeg fristes til at sige — synes for Tiden at være vor Kæledægge, ikke alene paa Rigsdagen, men overalt i Samfundet, saa det er vel ret naturligt, at vi ikke have turdet rokke ved, hvad der er forlangt, saa snart det paa en eller anden Maade staar i Forbindelse med enten selve Lægevidenskaben som Videnskab betragtet eller med den som mere eller mindre hygiejnisk Ordner og Leder. Jeg behøver i saa Henseende kun at minde om,

at vi jo staa i Begreb med at bruge en ret stor Sum Penge for at skaffe os et nyt Rigshospital, som det skal hedde, for at have Vidnesbyrd om, hvad vi ville ofre, for at vor Lægevidenskab kan komme paa Højde med Udviklingen. Jeg kunde fristes til kun med disse Ord at begrunde Ændringsforslagene angaaende Lægevidenskaben, saa meget mere som det for mig som Lægmand er overordentlig vanskeligt at tale med om den Betydning, som de foreslaaede Foranstaltninger have, navnlig da jeg saa skulde være nødt til at benytte mig af en hel Masse Udtryk, som jeg selv vil have meget vanskeligt ved at give den fulde Forklaring af, og som ærede Medlemmer temmelig sikkert ogsaa ville have Vanskelighed ved at faa den fulde Forstaaelse af. Naar der bliver Tale om saadan noget som mikroskopiske, bakteriologiske, fysiologiske, kemiske Undersøgelser paa Polyklinikken, paa farmakologisk, pathologisk Institut, paa normal-anatomisk Institut eller manuel Assistance paa psykiatrisk eller dermatologisk Laboratorium, maa jeg tilstaa, at jeg har en Fornemmelse af, at jeg hellere maa sige Pas straks og henvise til, at Lægevidenskaben staar i saa høj en Kurs hos os, og at vi derfor sige ja til alt det, som findes paa disse Konti.

Under Kommunitetet er der to Ændringsforslag, nemlig Nr. 82 og 83. Af dem er det ene kun tiltraadt af et Flertal, og det angaar et forhøjet Tilskud til Akademisk Skytteforening paa 400 Kr. Foruden at jeg henviser til, hvad der staar i Betænkningens Nr. 103, gør jeg opmærksom paa, at naar vi fra Flertallets Side i Udvalget — jeg kan gerne sige med nogenlunde let Sind, dog for nogle Vedkommende mere end for andres — have kunnet sige ja til denne Forhøjelse af 400 Kr., ligger det noget i, at Beløbet ikke gaar direkte af Statskassen, men tages af Kommunitetets Midler, og da disse i al Almindelighed ere bestemte til Anvendelse for de studerende, har man altid noget vanskeligt ved at modsætte sig en Bevilling som denne, som man maaske ellers enten af principielle eller af finansielle Grunde kunde have Anledning til at gaa imod. Der turde være saa meget mindre Grund til at gaa imod den nu, som Skytteforeningerne bl. a. ogsaa have til Formaal, eller rettere føre med sig, at de vedkommende Studenter faa noget mere Bevægelse i fri Luft, end de ellers vilde faa. Ved Behandlingen af Almenskoleloven havde vi jo en forholdsvis stor Debat om, hvorvidt